

אזור	יהודה	וחשומרון
לשכת	היועץ	המשפטי
ת"ד 5,	בית אל	90631
טל':	02-9977071/711	
פקס:	02-9977326	
363/00	-	784950
ו'	בחשון	תשע"ז
19	באוקטובר	2015

באמצעות פקס': 02-6221148

לכבוד
עו"ד אנדרת רונטל

ח.ג.

הנדון: השגה כנגד מוונת המפקד הצבאי לפעול להחרמת והריסת זירות המגורים בה

מתגורר המפגע אבו שאהין ת"ז

סימוכין: שלך 81/18 מיום 17/10/15

1. פנייתך למפקד כוחות צה"ל באיו"ש בעניין הכוונה לפעול להחרמת והריסת זירת המגורים בקלנדיה בה מתגורר המפגע אבו שאהין ת"ז, אשר רצח בדם קר באמצעות יריות אקדח, את דני גונן ז"ל ופצע אדם נוסף, הובאה בפני מפקד הפיקוד, נבחנה על-ידו ולהלן החלטתו בנושא.

שאלת המועד והצורך בהפעלת סמכות המפקד הצבאי

2. ההחלטה לפעול להריסת הדירה בה עסקינן התקבלה לאור ריבוי מספר פיגועים רצחניים וניסיונות פיגוע מהעת האחרונה. ניכר, כי קיים שינוי מהותי לרעה במצב הביטחוני ומשכך עולה צורך דחוף לפעול להרתעה מפני ביצוע פיגועים נוספים. החלטת המפקד הצבאי לשוב ולהפעיל את סמכויותיו לפי תקנה 119 לתקנות החגנה, הינה מושכלת ומחושבת, ומתקבלת רק בהינתן נסיבות הזמן והמקום, המחייבות קבלת החלטה כאמור, מטעמים מובהקים של ביטחון האזור.

3. במסגרת ההשגה הנך מפנה לדבריו של כבי השופט פוגלמן בפסק-דיון בג"ץ 5839/15 סידר ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש¹ (להלן - "עניין סידר"), אולם נעלמה מהאמור במכתבך העובדה שפסק הדין אישר את הריסת יחידת המגורים בה התגורר המפגע באותו המקרה, על אף שהודעה על הכוונה ליתן צו החרמת והריסה ניתנה באותו המקרה כ-10 חודשים לאחר הפיגוע.

4. בענייננו שלנו, מדובר בפיגוע שבוצע ביום 19/6/15, קרי, לפני ארבע חודשים בלבד, כך שלדיננו החודעה ניתנה תוך זמן סביר לגמרי בנסיבות העניין, קרי, "כמועד קרוב ככל האפשר למקרה העברייני בו מדובר". כדברי כבי המשנה לנשיאה רובינשטיין בעניין סידר, בפסקה מתוך פסק-הדין, אותה נבקש לצטט במלואת:

"...דומה כי גם אם אין מקום להתערבות במקרה הטפיציפי דנא בשאלת המועד שבו הודע לעותרים על הכוונה להרוס, וגם אם המועד בכגון דא מסודר ככלל לשיקול הרשויות (כג"ץ 4747/15 הנזכר), אף דבר זה כפוף

¹ פורסם באתר הרשות השופטת ביט 15/10/15

לסכירות, למידתיות ולשכל ישר, ויש חשיבות גם למראית העין. נראה כי ככל שיש כוונה להרוס, עליה להימסר במועד קרוב ככל האפשר למקרה העבריני בו מדובר. במכלול נסיבותיו של המקרה דנא אין להתערב בכך, כאמור, ומכל מקום אין בטענה זו די להטות את הכף; אך כמבט צופה פני עתיד יש להידרש להערותינו, אף שהמועד המדויק ביטודו מסור לרשויות." (ההדגשה שלי ס.ב.א.א.)

5. על כן, המפקד הצבאי החליט לדחות הטענות בהקשר זה.

שאלת השכירות

6. נבקש להשיבך, שכפי שהינך בוודאי יודע, בהתאם להלכה הפסוקה אין כל מניעה להפעיל את סמכותו של המפקד הצבאי עפ"י תקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, גם ביחס לנוכס בו מתגורר מפגע בשכירות.

נראה לעניינין זה פסק-דין של בית המשפט העליון בבג"ץ 542/89 אלג'מל נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון²:

" נתנו דעתנו לטיעוניו של הפרקליט המלומד של העותר. מסקנתנו היא כי תקנה 119 משמשת כלי עונשי מרתיע, ואם יסתכר שניתן למנוע מראש כל סנקציה על ידי ההיזדקקות של מבצע מעשי הטרור לזיזת שכורה, יתבטל בכך הכוח המרתיע אשר ממנו מצפים מן השימוש בהוראות החוק הנ"ל."

שאלת בטיחות ואופו הריסת יחידת המגורים

7. במסגרת ההשגה נטען, כי במסגרת בג"ץ 8066/14 אבו ג'מל נ' מפקד פיקוד העורף גרם נזק משמעותי לדירת השכן, למרות שבמסגרת העותרת התחייבה המדינה יינקטו אמצעים למזער את הנזק.

8. בהקשר זה נציין, כי תוכנית הריסת הזירה גובשה על ידי גורמי המקצוע מטעם המפקד הצבאי, שהיונם מהנדסים מוסמכים, לאחר ביצוע מיפוי מדויק של הזירה ותוך התחשבות במאפייניה ההנדסיים ובמיקומה. דרך הפעולה המקצועית אשר נבחרה ונבחרה על ידי גורמי המקצוע, וזאת לשם מימוש החלטת המפקד הצבאי, הינה דרך תפעולה אשר לדעת גורמי המקצוע ההנדסיים, מאפשרת לממש את החלטת המפקד הצבאי, מתוך התחשבות בצורך להימנע ככל הניתן מפגיעה במבנים שכנים או בחלקי המבנה שאינם מיועדים להריסה, קרי, הקומות הנתונות בבניין.

9. כמובן, שכפי שמציין כבי המשנה לנשיאה רובינשטיין בעניין סידר, גם בעניינו ההריסה תלויה באופן צמוד ע"י מהנדס צבאי, אשר יוודא, כי ננקטים כלל הצעדים להימנע מפגיעה אגבית.

10. בכל הנוגע לדרישתך לקבל לידיך את חוות הדעת התנדוסית שגובשה בהקשר זה, נעיר, כי דרישות מעין אלו נדונו במסגרת בג"ץ 5290/14 קואסמה נ' המפקד הצבאי לאיזור יהודה ושומרון שם בית-המשפט קבע, כי אינו מוצא לנכון להורות למפקד הצבאי להעביר לעיון העותרים חוות דעת הנדסית או להתערב בעניין אופן ביצוע ההריסה⁴.

² פדאור (לא פרסם) 89 (2) 23, עמוד 1; ר.ג.ט. בג"ץ 1056/89 האמד אחמד אלשיך נ' שר הביטחון, מד יצחק רבין, פדאור (לא פרסם) 90 (1) 222, עמוד 2.

³ פורסם באתר הרשות השופטת ביום 11/8/14.

⁴ פסקה 31 בפסק-הדין.

11. מטעמים אלו, ובהעדר חובה בדין, ידחה המפקד הצבאי את בקשתך זו.
12. במסגרת החשגה הועלתה האפשרות לפעול לנקוט כחלופה את האמצעי של אטימה של חדר אחד בלבד מתוך הדירה, חלף הריסת הדירה כולה, המשמשת את משפחתו הגרעינית של המפגע.
13. בהקשר זה נציין, כי בבסיס ההחלטה לפעול להריסת הדירה כולה ולא חדר אחד, עומדת כוונת המפקד הצבאי לחשיג מטרה הרתעתית ברורה, אשר לזעת המפקד הצבאי תושג אך באמצעות הריסת הדירה כולה.
14. על כן, דרישתכם בהקשר זה לא התקבלה עיי המפקד הצבאי.
15. לבסוף נציין, הואיל ושאלת יעילות השימוש בתקנה 119 לתקנות החגנה לשם הרתעת מפגעים נוספים מביצוע פיגועים כדונה ונודחתה עיי גילת המשפט העליון פעמים רבות, בין היתר, במסגרת העתירות אשר צוטטו לעיל במכתבנו זה, הרי שאין צורך להרחיב בהקשר זה. על כן, טענה זו נדחת על-ידי המפקד הצבאי הסבור, כי בעת הזאת, נוכח ההתמרה במצב הביטחוני, חיוני לעשות שימוש בסמכות לפי תקנה 119 כלפי יחידת הדיוור בה התגורר המפגע במקרה שבפנינו.

סיכום הדברים

16. נוכח כלל המקובץ לעיל, לאחר שבתן את טענותיך, החליט המפקד הצבאי לדחות את החשגה במלואה.
17. משכך, נמסר בזאת צו ההחרמה וההריסה המצורף בזאת, המתייחס לדירת המגורים של משפחתו הגרעינית של המפגע, הממוקמת בקומת האחרונה של המבנה.
18. נבקש להדגיש, כי מימוש צו זה לא יחל בטרם חלפו 48 שעות ממועד המצאתו.

בברכה,
מפקד בית-און אומינקדון, רס"ן
השטח השטחית
המשפטי
שם